כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים כ.

מהו דתימא הני מילי עבודה דמעבבא כפרה אבל עבודה דלא מעבבא כפרה לא קמ"ל כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן[ט] בעי אילפא לדברי האומר אין לינה מועלת בקידוש ידים ורגלים מי כיור מהו שיפסלו [א] מי אמרינן הני למאי לקידוש ידים ורגלים קידוש ידים ורגלים גופייהו לא פסול [ב] בהו לינה או דלמא כיון דקדוש [ג] להו בכלי שרת מיפסלי כי אתא רבין אמר רבי ירמיה אמר רבי אמי אמר ר' יוחנן הדר פשיט אילפא כמחלוקת בזו כך מחלוקת בזו אמר לפניו ר' יצחק בר ביסנא רבי אתה אומר כן [ד] אלא הכי אמר[ה] ר' אסי אמר ר' יוחנן [משמיה דאילפא] כיור שלא שקעו מבערב מקדש ממנו לעבודת לילה ולמחר אינו מקדש והוינן בה למחר אינו מקדש דלא צריך לקדוש או דלמא איפסלו בלינה ולא פשיט לן ומר קא פשיט ליה מיפשיט ת"ש [ו]בן קטין עשה [ז]שנים עשר דד לכיור אף הוא עשה [ח]מוכני לכיור שלא יהיו מימיו נפסלין בלינה מאי לאו רבי אלעזר ברבי שמעון היא לא רבי היא והא מדרישא רבי אלעזר ברבי שמעון סיפא נמי רבי אלעזר ברבי שמעון דקתני רישא [ט]בא לו אצל פרו [י] ופר היה עומד בין האולם ולמזבח ראשו לדרום ופניו למערב והכהן עומד במזרח ופניו למערב מאן שמעת ליה דאמר בין האולם ולמזבח צפון רבי אלעזר ברבי שמעון [יא]דתניא איזהו צפון מקיר מזבח צפוני ועד כותל עזרה צפוני וכנגד כל המזבח כולו צפון דברי [יב]רבי יוסי ברבי יהודה רבי אלעזר ברבי שמעון מוסיף [יג]אף בין האולם ולמזבח רבי מוסיף [יד]אף מקום דריסת רגלי הכהנים ומקום דריסת רגלי ישראל אבל מן החליפות ולפנים הכל מודים שפסול ותסברא רבי אלעזר ברבי שמעון היא ולא רבי [השתא רבי] אדרבי יוסי ברבי יהודה מוסיף אדרבי אלעזר בר' שמעון לא מוסיף אגן הכי קאמרינן אי ס"ד רבי היא לוקמה [טו] במקום דריסת רגלי כהנים ובמקום דריסת רגלי ישראל אלא מאי רבי אלעזר ברבי שמעון היא לוקמה מקיר מזבח צפוני עד כותל עזרה צפוני אלא מאי אית לך למימר משום חולשא דכהן גדול הכא נמי משום חולשא דכהן גדול: [טז]אמר רבי יוחנן [יז]קידש ידיו ורגליו לתרומת הדשן למחר אינו צריך לקדש שכבר קידש מתחילת עבודה למאן [יח] אי לרבי האמר פסלה לינה אי לרבי אלעזר בר"ש האמר אין צריך לקדש אפי' מיכן ועד עשרה ימים אמר אביי לעולם לרבי ולינה דרבנן היא ומודי [יט] דמקורות הגבר ועד צפרא לא פסלה לינה רבא אמר לעולם רבי אלעזר ברבי שמעון [היא וראה ר"י דבריו] בתחילת עבודה ולא בסוף עבודה מיתיבי [כ]ראוהו אחיו הכהנים שירד והן רצו ובאו מיהרו וקידשו ידיהם ורגליהם מן הכיור מיתיבי ראוהו אחיו הכהנים כו'. למאי דס"ד דלא מייתי בכהני מדמי יש תימה דלא פריך מריש דתני [כא] קידוש כתורם את הדשן ריש לומר דפשיטא [כב] דההוא דתרומת הדשן הוי בכהני מדמי וקא קשה לרמאי ס"ד [כג] דלא הוו מדמי דבמתניתין דתמיד [דף כה:] משמע דכולהו הוו מדמי שהעזרה היתה נעולה והם היו כאין ממקום שהיו ישנים שם בבית המוקד [הג"ה לה] ויש לומר דסלקא דעתיה דמאן דלא פסיל בלינה לא פסיל בהיסח הדעת ומאן דפסיל בהאי פסיל בהאי והני כהני הוה להו היסח הדעת שהיו ישנים בבית המוקד. ע"כ הג"ה]:

מהו דתימא הני מילי עבודה דלא מעבבא כפרה אבל עבודה דלא מעבבא כפרה לא קמ"ל כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן[ט] בעי אילפא לדברי האומר אין לינה מועלת בקידוש ידים ורגלים מי כיור מהו שיפסלו [א] מי אמרינן הני למאי לקידוש ידים ורגלים קידוש ידים ורגלים גופייהו לא פסול [ב] בהו לינה או דלמא כיון דקדוש [ג] להו בכלי שרת מיפסלי כי אתא רבין אמר רבי ירמיה אמר רבי אמי אמר ר' יוחנן הדר פשיט אילפא כמחלוקת בזו כך מחלוקת בזו אמר לפניו ר' יצחק בר ביסנא רבי אתה אומר כן [ד] אלא הכי אמר[ה] ר' אסי אמר ר' יוחנן [משמיה דאילפא] כיור שלא שקעו מבערב מקדש ממנו לעבודת לילה ולמחר אינו מקדש והוינן בה למחר אינו מקדש דלא צריך לקדוש או דלמא איפסלו בלינה ולא פשיט לן ומר קא פשיט ליה מיפשיט ת"ש [ו]בן קטין עשה [ז]שנים עשר דד לכיור אף הוא עשה [ח]מוכני לכיור שלא יהיו מימיו נפסלין בלינה מאי לאו רבי אלעזר ברבי שמעון היא לא רבי היא והא מדרישא רבי אלעזר ברבי שמעון סיפא נמי רבי אלעזר ברבי שמעון דקתני רישא [ט]בא לו אצל פרו [י] ופר היה עומד בין האולם ולמזבח ראשו לדרום ופניו למערב והכהן עומד במזרח ופניו למערב מאן שמעת ליה דאמר בין האולם ולמזבח צפון רבי אלעזר ברבי שמעון [יא]דתניא איזהו צפון מקיר מזבח צפוני ועד כותל עזרה צפוני וכנגד כל המזבח כולו צפון דברי [יב]רבי יוסי ברבי יהודה רבי אלעזר ברבי שמעון מוסיף [יג]אף בין האולם ולמזבח רבי מוסיף [יד]אף מקום דריסת רגלי הכהנים ומקום דריסת רגלי ישראל אבל מן החליפות ולפנים הכל מודים שפסול ותסברא רבי אלעזר ברבי שמעון היא ולא רבי [השתא רבי] אדרבי יוסי ברבי יהודה מוסיף אדרבי אלעזר בר' שמעון לא מוסיף אגן הכי קאמרינן אי ס"ד רבי היא לוקמה [טו] במקום דריסת רגלי כהנים ובמקום דריסת רגלי ישראל אלא מאי רבי אלעזר ברבי שמעון היא לוקמה מקיר מזבח צפוני עד כותל עזרה צפוני אלא מאי אית לך למימר משום חולשא דכהן גדול הכא נמי משום חולשא דכהן גדול: [טז]אמר רבי יוחנן [יז]קידש ידיו ורגליו לתרומת הדשן למחר אינו צריך לקדש שכבר קידש מתחילת עבודה למאן [יח] אי לרבי האמר פסלה לינה אי לרבי אלעזר בר"ש האמר אין צריך לקדש אפי' מיכן ועד עשרה ימים אמר אביי לעולם לרבי ולינה דרבנן היא ומודי [יט] דמקורות הגבר ועד צפרא לא פסלה לינה רבא אמר לעולם רבי אלעזר ברבי שמעון [היא וראה ר"י דבריו] בתחילת עבודה ולא בסוף עבודה מיתיבי [כ]ראוהו אחיו הכהנים שירד והן רצו ובאו מיהרו וקידשו ידיהם ורגליהם מן הכיור

מהו דתימא ה"מ. דבעינן קידוש שחרית בעבודה דמעבבא כפרה כגון דם וקמיצה אבל כל [ז] הקטרת אימורין דלא מעבבא אימא לא מיבעי קידוש: **מהו שיפסלו.** בלינה אם לא שקעה בכור [ח] (בני הגולה) דאמרי' בסדר יומא (דף לז.), דמשקע [ט] להו: **או דילמא כיון דקדוש [י] בכלי שרת מיפסלו.** דלא דמי לקידוש ידים שהמים ניגבו ואין ליגה [יא] על מי לחול: ה"ג **כי אתא רבין אמר כו'** (ד) **אמר לפניו רבי יצחק בר ביסנא.** לפני ר' [יב] אמי וכולה רבין אמר לה: **שלא שקעו.** בכור: **לעבודת לילה.** להקטיר אלבים: **ומודינן בה.** קמיה דרבי [יג] אסי [יא] ולא פשט לן: **דלא צריך לקדושי.** וכרבי אלעזר בר' שמעון דלא פסל ליגה בקידוש או דילמא אין לאיות לקדש [יב] דאיפסלו להו בלינה ואפי' לר' אלעזר דאי לרבי ליכא למיבעי אין [יג] צריך להא אפילו בקידוש פסל: **ולא פשט.** ר' [יד] אסי הך בעיא למימר דאין צריך לקדש קאמר ולא לפוסלה בלינה דקאמרת כמחלוקת בזו כך מחלוקת בזו ומר פשיט מיפשט דלר' אלעזר לא פסלה בלינה [טו]: **שנים עשר דד.** שמולאין מימיו ואמרינן בסדר יומא (לז.) שיהו שנים עשר הנים העסוקים בתמיד מקדשים בנת אחת: **מוכני.** מפרש התם גלגלים [טז] שמעלין אותו בגלגלין מן הכור שחרית [יז] שלא יהא מימיו נפסלים בלינה לפיכך משקעין אותו ערבית בכור שיהו מימיו מחוברים למי המעין ובעלה [יח] לימתן: **מאי לאו.** אפילו ר' אלעזר קאמר לה דלמ"ד על גב דפליג בקידוש שיגב מודה במים: **כא לו.** כהן [יט] אצל פרו להתוודות עליו ביום הכפורים דכתיב וכפר בעדו וגו' (ויקרא טז): **ראשו לדרום ופניו למערב.** מלפון [כ] לדרום היה עומד ופניו למערב והתם [לז.] מפרש לה בעוקם את ראשו. **והתם** פריך לוקמיה לבדיא ממזרח למערב ומשנינן לה: **והכהן עומד.** אחוריו ממזרח [כא] המזבח ופניו למערב כלפי ההיכל. ואמרינן [כב] בעומת התם:

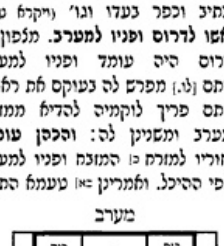

מאן שמעת ליה דתמר כו'. דקתני בפירקא דבתריה (יומא מג:) שמטו וקיבל במזרק את דמו סמוך לוידויו מיד אלמא בין האולם ולמזבח לפון הוא לשחיטת קדשי קדשים דהא פר חטאת הוא: **כנגד כל המזבח.** כנגד לפונו ולא מן המזבח והלאה לא לצד מזרח ולא לצד מערב ואע"פ שהוא בחלי חלק עזרה הלפוני לאו כאר הוא לשחיטת חטאת דבעינן [כג] על ירך המזבח (ויקרא ו) וליכא: **ר' אלעזר מוסיף אף בין האולם למזבח.** שהוא מערבי של מזבח ונלגד שיהא (כל) חלק [כד] לפונו של עזרה אבל מזרחו של מזבח לצד מערב נקוט שבו נכנסין לעזרה לא מכסר אפי' חלק לפוני דקילא קדושתיה דהוא מקום דריסת ישראל וכהנים י"א אמה מקום דריסת ישראל מן המער ולפנים וי"א אמה עד [כה] לצד המזבח מקום של [כו] דריסת רגלי הכהנים: **רבי מוסיף.** אף לפון שבאותן עשרים ושתים אמה של צד מזרח שהן דריסת ישראל וכהנים: ה"ג **אבל מן החליפות ולפנים הכל מודים שפסול.** ומיהו [כז] בית חליפות האולם עודף רוחבו על רוחב ההיכל ט"ו אמה לצפון וט"ו לדרום והוא נקרא בית החליפות שהיה בכותל האולם מאחריו חלונות שהכהנים מלגיעין שם את סכיניהם [וסכין קרי חילוף בלשון ערבין] הכי תנן לה במסכת מדות [פ"ד מ"ז] ואשמועי' דמאחורי האולם לאו לפון הוא לשחיטת קדשי קדשים דהיכן דלא מתחזי מזבח התם לא קרינן [כח] על ירך ולמזבח לפון לקרבן [דף סו.] לשחיטת קדשים קלים לקדשי קדשים פסול: **ומסברא דר' אלעזר היא ולא רבי.** דלא מודה רבי בבין האולם ולמזבח דליהוי לפון: **השתא רבי כו'.** האי מוקף דקתני אדר' יוסי קאי אדר' אלעזר לא קאי והא [ע"כ] אדר' אלעזר [נמי] אמרה למילתיה דעל כרחך כיון דמכסר מקום קדושה קלה לשחוט שם מקום קדושה חמורה לכ"ש: **אגן הכי קאמרי'.** הא [כט] דשקלינה ליה מרבי לאו מטוס דרבי לא מכסיר בין האולם ולמזבח לשחיטת חטאת אלא הכי קאמר לן כיון דרבי אמי מכסיר (לפון) לפון שבמזבח למה לו לשחטו אלא האולם לוקמיה בלפון המזבח סמוך לכיסתן לעזרה דהא לאו אורח אלעא לאקרובי ליכיל: **אלא מאי ר"ל היא.** ומשום דלא מכסר מקום דריסת ישראל וכהנים ושחיטת [ל] חטאת ממנו ליה לתתם אכתי תקשה לך דהוה מלי לאוקמי מקיר מזבח לפוני עד כותל עזרה לפוני דהוי לפון לדברי הכל: **אלא מאי אית לך למימר.** עליה: **משום חולשא דכ"ג.** שכל עבודות (פנים) של יום הכיפורים עליו ותם כחו להכי ממטינן ליה לתתם לפי שהוא צריך להכנים דמו להיכל ולהזות ולא יכנד עליו משוי המזבח והדם: ס"ג. כי מוקמת ליה כרבי הא טעמא איכא: **ברומא הדשן.** דכתיב [ויקרא ו] והרים את הדשן. בכל בקר היה נוטל מתחה [כח] מן הגחלים המאוכלות הפנימיות ויורד וטותה במזבח של בכש בדרומו של מזבח בדכתיב ושמו אצל המזבח ושם היה נכלע במקומו [ויומא כא.] והיא היתה בכל יום ראשונה לכל העבודות: **מתחילת עבודה.** שזו תחילת עבודת יום [לא] הוא: **הא אמרת פסלה ליגה.** וליגה בעמוד השחר תליא דכתיב [שמות כג] עד בקר: **הא אמר מכאן ועד י' ימים.** ואת תליא טעמא משום דקדים בתחלת עבודת יום זה: **ולינה דרבנן.** ליגה זו שמועיל בקידוש שאין המים בפניו מדרבנן הוא דגזור בה שלא מזגזל בליגה ומודה רבי שבשהעלו לכיור מן הכור מקרות הגבר שהוא זמן תרומת הדשן דכתיב בפרק קמא דיומא (דף כ.) דמשום הא פוסלת לא פסלה ליגה בקידוש דלא מסקי אינשי בדעתייהו דדמי כמה [לב] שקידש ביום: **ורא"ה רבי יוחנן דבריו.** של ר' אלעזר נכוונים במקדש ידיו בתחלת עבודת היום דלא פסל בה ליגה ולא במי שקידש בלילה להקטיר אלבים שהוא סוף עבודת יום אחמוט: **ראשו ואחיו שירד.** מפנה היא בסמכת תמיד (פרק ג מ"ב) כתורם את הדשן שירד מן המזבח והמתחה של תרומת הדשן בידו: **מיהרו וקידשו כו'.** להוציא את הדשן שבמקום המערכה לו לפלקו לתפוח שבאמצע המזבח והכי תנן בה התם אחלו מעלין בחצר על גבי התפוח וקא סלקא דעתך בהכהנים שעבדו כל הלילה קאי ומקודשי ידיים ורגליהן היו וצריכין לחזור ולקדש עכשיו שתמשך [לא] עבודה זו עד היום ויפסל קידוש הלילה בלינת עמוד השחר וזיעת להם קדוש זה של אחר קרות הגבר:

מסורת הש"ם

(א) ירושלמי יומא פ"ב ה"א. (ב) לקמן כא.. (ג) יומא סה: ע. תוספ' יומא פ"ב ה"ג. ע"ירושל' יומא פ"ג ה"ח. (ד) [תוספ' דיומא פ"ב דיומא לה:]. (ה) יומא ע. ת"כ נדבה פ"ו ה"ט. ירושל' שם ה"ז. (ו) [לקמן נג.]. (ז) [לעילת.]. (ח) [לקמן נא.]. יומא כג. מ: ע"ש ירושל' שם ספ"א, פ"ב ה"א. (ט) תמיד כח.. י) ויקרא א יא.

הגהות הב"ח

(א) גמ' הכי אמר ר' אמי: (ב) שם אלא פרו ופרו: (ג) הש"ר ד"ה אלא דלמא כיון דקדוש להו בכלי: (ד) ד"ה ר"ש כי וכו' מ"ש דאמר הכ"ד: (ה) ד"ה אמר לפניו יכי לפני ר' ירמיה וכולה רבין אמר לה הכ"ד ד"ה אלא כ"ב ביור אלא: (ו) ד"ה הוינן יכי בר אמי ולא: (ז) ד"ה ולא פשט ר' אמי הך: (ח) ד"ה אגן בכי הכי קאמרינן הא דקשיא לן מדבי לאי מיפס:

שינויי נוסחאות

א) שיפסלו בלינה (בחו"ל), ועי' רש"י: ב) פסול. ד"ה: ג) דקדוש כל"ל. וכן בר"ש ש"מ: ד) בן. הא אמר רבי אמי אמר ר"י בר'. כל"ל. צ"ע. יבי' בה"ו: ה) שמקרימים בני אלנו: ו) לוקמה בכל העזרה כולה אלא מאי דבר' (ב"ר ע ובית ביומא לו ע"א): ז) ומודי רבי שמעון: ז) מינה כל ליתא בכתבי' ומתחק בשמב"ר. ועי' עה"ק דמקדים בני וכן המילה שחרית לגמל: ח) בבור הבלה (ש"מ וצ"ק). נ"ל בבלבל (ג"ר"ם). ועי' אמרי לדוסף: ט) דמשקעי ליה (ב"ר): י) נ"ל ללגה (מ"ב): יא) נ"ל אמי וכס"ד ובסלר נתתן (צ"ק): יב) לקדש קאמר (ש"מ): יג) אי צריך כל"ל (בחו"ל והגר"ב): יד) ליגה (בחו"ל, ד"ה): טו) בלבל וכו' אותו בגלבל (ב"ר): טז) כלן הס"ד ומה"ד שלא יהיו כו' כל"ל (מ"ב): יז) ובטלה קדושתן כל"ל (ש"מ): יח) כהן גדול (ש"מ): יט) בין צפון לדרום כל"ל (צ"ק): כ) למזרח כלפי המזבח כל"ל (מ"ב): כא) ואמרינן התם מאן שמעת כו' כל"ל. והגר"ב (בחו"ל ד"ה) ויתיבו טעמא ליתא בכתבי' יד"ון: כב) נ"ל בחלק (ש"מ): כג) נ"ל עוד (ש"מ): כד) תינח של מתחק (ר"ש"ב): כה) ומהו בית החליפות (ש"מ ש"מ צ"ק): כו) קרינן בה (ש"מ): כז) נ"ל לשחיטה (ש"מ): כח) במחתה (ש"מ): כט) יום הבא כל"ל (ש"מ ובחו"ל): ל) נ"ל כמי (ש"מ): לא) נ"ל שנא המשך (ש"מ). ועי' ק"נ שמתחיל כו' מהיום ויפסל כו': לב) התני קידש ידיו ורגליו מן הכיור והוזם את הדשן ר"ל וכו' בכהני הדחוי לפי שעי"י פיים היתה בעשית ותחלת עבודה היא, אבל שאר כהנים ס"ד שא"א שלא יהא בהם אחד שאינו חדש שעוסק באברים שלא נתעכלו כל הלילה (שמ"ר): לג) דשיטא ליה (ש"מ): לד) ס"ד בסיפא (צ"ק): לה) ל"ק הכי לגב"ר ז' הנמסת מאן ד"ס קו' תוס' לקמיון מרשא דמוכמא קמי, ויבינו דבריהם ס"ש. אך בס"מ ופ"מ וטו"ק נרסי כלפנינו:

ליקוטים

קידש ידיו ורגליו לתרומת הדשן בו'. כבר ידעת שמצות עשה להזות הדם מקדש ידיו ורגליו קודם עבודה שנאמר ורחצו אהרן ובניו מיני את ידיהם ואת רגליהם. וכתן שעבר ולא קידש חייב מיתה בידי שמים שנאמר ורחצו מים ולא יכותו ועבודתו פסולה. ומ"מ אינו חייב לקדש בין כל עבודה ועבודה אלא כל שקידש בשחרית חייב תעבר כל היום כולו ובלבד בדי תנאים אחד שלא יצא מן המקדש ישלא יכנס ישלא יעיל מים ישלא יפות דעתו. הא כל שנעשה אותה מאלו צריך לחזור ולקדש. ומ"מ למחרתו צריך קידוש אחר שאין קידוש היום מועיל למחרתו אע"פ שעבד תעבר כל הלילה ולא יצא ולא יכן ולא הטיל מים ולא חפיח דעתו שה"מ הייתים נפסלה בלינה. ואפילו קידש בתחלת הלילה או באיזה שעה שבלילה להקטרת אברים של חבור העברים שמצותו כל הלילה צריך לחזור ולקדש היום. וכ"מ אם קידש להרוות הדשן אע"פ שהיא בקריאת הגבר אי סמוך לו שהוא לשמים מלפניו ולפעמים בחצות הלילה ולפעמים כאשמורת הראשונה הואיל וכ"מ תחילת עבודת היום היא אינו צריך לחזור ולקדש לשאר עבודות היום. למדת שיש קידוש לאחר חצות הלילה וצריך לחזור ולקדש ריש שמקדש קודם חצות לילה ואינו צריך לחזור ולקדש. (מחיי יומא כב).

עין משפט נר מצוה

מ א מי' פ"ג מהלכות בית הבחירה הלכה יח:
מא ב מי' שם שם וס"ה מהל' ביאת מקדש הלכה יד:
מב ג מי' פ"ד מהל' עבודת יום"כ הלכה ה:
מג ד ה מי' פ"ה מהל' בית הבחירה הלכה טו ומ:
מד ו מי' פ"ה מהל' ביאת מקדש הלכה ט:
מה ז מי' פ"ב מהל' תמידין הלכה יג:

גליון הש"ס

גמרא **אי** לרבי האמר **פסלה** לינה. עין בב"מ דף (קיב) (קן) ע"ב תוספות ד"ה ולא:

מוסף רש"י

בן קטין. כהן גדול היה: ר"ב דד. לשקה המים: מוכני לכיור. מפרש בגמ' בגלל שקוקי בכור שיהו מימיו מוכנין למימי הכיור, ואי לא הוי מפסלו בלינה לפי שקוקיו מים לקדשים ולא כבור קדשים הוא ליפסל מים קדושים (יומא לז.) אף בין האולם ולמזבח. מלק לפוני שבעזרה שבין האולם ולמזבח, אע"ג דלא קרינן ביה על ידן המזבח לפונה דהא בתמיד מעברנו של מזבח כולו, הוי לפון לענין שחיטת קדשי קדשים (לעיל ז.) אף בין האולם ולמזבח. אבל מלק לפוני שבין המזבח ולמזבח לאו שבו לפון המזבח: לוקמה מקיר מזבח צפוני עד כותל עזרה צפוני. דהא לא בעינן עיקר לפון דיקר המזבח ממש הכם הוא (יומא לו.) למחר אין צריך לקדש. אם לא יצא מן המקדש (יומא כב.):

שימה מקובצת

הני מילי עבודה דמעבבא כו'. פירוש דבא דבר לכון (ריש הרבנים) ונתחזור בגנרים כתיב קולי נתנו כן מעבכה ומן לא מעבכה. ואמר מרי דהא דלעכון מוקם מוקם בגנרים כתיב לענין כיסה דלעיל מיתבל אם לא קדש. אבל קשה כיסה מני למעבי הקטרה מקדים אם כתיב (בפס ל. ב) (ותלמ) (ירמלן) מים ולא (מתמה) (ירמלן) אם לא (מתמלא המתנה) (ירמלן יתוסר) ר"ב בהקטרה מרי דעבודה המה היא דהא מוכח דתם כיתמל (דף מ.) דלמא מוכח לא מר כלל ולא עבודה אלא מעבכה (ולהקטרה) (ובהקטרה) קומן דמעבכה כפרה דעבודה המה הן, קמ"ל דבקטרה אשה ברגלים כל עבודות לקדשים אף דלא מעבכה (מהרי"ק). **למחר אינו מקדש ראש** צריך לקדשם. ומני ריש (סוף) אלמר לאן ליגה מעבלת קדשים ידים ורגלים, ובלגת מי כיור לא אירי מידי ולא דעבון מאי קבבר בהן, אי בלמא דיפסלא בהי בלינה אלין דאי לקדש לקמה דאמר דיפסלא בהי בלינה, ואפילו לר"ש אלמר אלין ליגה מעבלת קדשים מוהה דיפסלא בהי בלינה אלי לרבי לא אלגורך המלאה דפסיטות היא לגרבי מי כיור מי כיור בלינה, (ובהסמ) (דבהסמ) בקדשים ידים מסבל ליגה כתיב לה כ"ש, אלא ע"כ לר"ש אלגורך, ולא פסיט רב אמר מי עד לא אפלה בהו ליגה (הפ"ה), ובקשה לרבי מי דעבורך לן בפיר ליגה בתקדש מתנו לעבודת בלילה אבל אינה בתקדש לילה כלל. מא, דלמי מקדש לעבודת לילה כלל. ועוד קשה דמאי קלמר דלא לריך לקרוש אלא נפסוע מדי לו מהה אמר כיור לא לא, הא מדקתני מקדש מתנו לעבודת לילה משמע הא לעבודת היום אינו מקדש אלמא אפלה בה ליגה כמי כיור. לכן נראה לרבי דוקא פרשת דבר בלילה אבל לא לעבודת היום לא, אלא הא כבי לו לרבי לרבי אלגור. ולא אמרינן אינו צריך לקדש אלא אמרינן אינו צריך לקדש ריש שמקדש קודם חצות לילה ואינו צריך לחזור ולקדש. (מחיי יומא כב).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com